

vil Banen med den af mig foreslaaede Retning over Videbæk, Vildbjerg, Feldborg til Skive i langt højere Grad, end Tilfældet vil være, om man vedtager Flertallets Forslag, komme den paagældende Egn til gode og udføre den Mission, som denne Bane, efter min Mening, bør have: at op-hjælpe den paagældende Egn. Derom er der ingen Tvivl. Samtidig, for ikke at gaa nogens Interesser for nær — idet jeg er ganske klar over, at en Bane fra Nørre Omme Sogn ind til Ringkøbing maa komme og Holstebro derved kunde se sine Interesser truede —, foreslaar jeg, at begge disse Byer faa et lille Stykke med, idet jeg foreslaar en Bane fra Ringkøbing over Nørre Omme og Agerfeld Kro til Holstebro. Derved vilde efter min Formening alle berettigede Interesser blive fuldt varetagne, hvad jeg absolut ikke kan se, at de ville blive efter Flertallets Forslag. Jeg skal derfor anbefale den af mig stillede Ændring under Nr. 7 a.

Dernæst skal jeg blot tilføje, at jeg ikke kan tiltræde Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4 og 14, hvorefter Routen Kalundborg—Aarhus skulde udgaa. Jeg kan ikke med min bedste Villie se nogen Grund til at lade Spørgsmaalet om en forbedret Drift gennem Statskibe paa denne Route forsvinde af Lovten. Denne Route er sikkert en af de rigtigste, en af de fornuftigste Dampskibsforbindelser her i Landet, aldeles utvivlsomt, naar der kun paa den bliver sat Skibe i Gang, som svare til Forholdene. Det, der har skæmmet Routen og noget bragt den i Miskredit, er, at man altid har anvendt ganske elendige Skibe paa den. Fik man gode Skibe, finder jeg, at det vil være en af de fornuftigste Løsninger, der overhovedet kan tænkes. Om man saa skal gaa til at udvide Farten ogsaa til Natfart, bliver naturligvis et Spørgsmaal for sig. Jeg tror, man skal gøre det, jeg tror, at naar der kom tidssvarende Skibe i Gang, vilde Routen meget hurtigt blive arbejdet op til at kunne betale sig og aflaste en Del af den Trafik, der nu gaar over Fyn, til Behagelighed for Publikum og uden at være til nogen Skade for Staten. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for denne Routes Bibeholdelse.

Sluttelig skal jeg gøre nogle ganske faa Bemærkninger til Afsnit C. Jeg skal først bemærke, at naar mine Partifæller og jeg have tiltraadt Ændringsforslagene under Nr. 70 og 75 — Ændringsforslag Nr. 75 blev i øvrigt af den ærede Ordfører betegnet som den vigtigste Ændring

i hele Afsnittet, hvad jeg skal indrømme —, er det ikke saaledes at forstaa, at vi ere fuldt ud tilfredse med den Affattelse, der er sket. Vi mene for det første ikke, at de i Ændringsforslaget under Nr. 70 udfundne Tal ere fuldt tilfredsstillende. Det mene vi ikke, de ere; men efter Omstændighederne have vi kunnet slutte os dertil. Hvad nu Ændringsforslag under Nr. 75 angaar, havde vi hellere set, at man paa dette Punkt var blevet staaende ved Lovforslagets Affattelse, hvorved hele Ejendommen faldt ind under Værdistigningsskatten, saaledes at ogsaa den forøgede Brugsværdi blev beskattet, og at det ikke som efter Ændringsforslaget aleue blev Grundværdien. Vi havde hellere set det; men da vi imidlertid gerne ville have gjort en Begyndelse med Hensyn til at faa indført Værdistigningsskat, have vi sluttet os til det stillede Ændringsforslag, da vel dette, at det kom fra et Flertal, var den eneste Mulighed for at faa det gennemført. Vi have sluttet os dertil, om end vi ikke have gjort det med Glæde. Vi havde helst set, at man der var blevet staaende ved Ordlyden af det forelagte Regeringsforslag; vi tro, at dette Forslag havde været heldigere og vilde have skaffet Staten større Fordele end det, der nu foreslaas, men vi have som sagt ment, at der maaske ikke kunde naas mere, og ere derfor gaaede med, om end med nogen Betænkelighed. Jeg kan derfor anbefale, at man ogsaa paa dette Punkt slutter sig til det af Flertallet stillede Forslag. Hermed skal jeg slutte, idet jeg endnu en Gang vil tillade mig at anbefale de af mig forud nævnte Ændringsforslag til velvillig Modtagelse af det høje Ting.

Hammerich: Jeg vil ikke som den sidste ærede Taler (Chr. Rasmussen) kunne fatte mig saa ganske kort om det foreliggende Forslag; thi vel har jeg den samme Grund som han til at vente, at jeg skulde staa stærk, at jeg staar ene med adskillige af mine Forslag, men disse ere en Del videregaaende end de Forslag, det ærede Medlem stod ene med, og ere baade overfor selve Baneanlægene og Værdistigningsskatten saa vidtgaende, at jeg er nødt til noget nærmere at motivere min Stilling. Hvad Spørgsmaalet om Banerne angaar — og det gælder for Resten om begge Afdelingerne —, vil man, hvis man har gjort sig bekendt med mine Forslag, se, at et meget væsentligt og maaske det aldeles overvejende Motiv for min Stilling til det foreliggende Forslag er, at jeg mener, der bør og